

भाटप

युक्तं निर्णयान्तादौ । यमद्वितीया मध्याह्न-
यापिनी पूर्वविहता चेति हेमाद्रिः । अथ
विशेषो हेमाद्रौ खान्दे ।

“कर्त्तुं शुद्धितीयायामपराहोर्चयेत् यमम् ।
आनं क्त्वा भातुयायां यमलोकं न पश्यति ॥
कर्त्तुं शुद्धितीयायां पूजितकर्पितो यमः ।
वेष्टितः किमरेष्टेष्टके यच्छति वाञ्छितम् ॥”
तथा भविष्ये ।

“प्रथमा आवर्षे मासि तथा भाद्रपदेऽपरा ।
तृतीयायामुच्ये मासि चतुर्थो कार्तिके भवेत् ॥
आवर्षे कञ्जुवा नाम तथा भाद्रं च मोक्षता ।
आश्विने प्रेतसञ्चारा कार्तिके याम्यकामता ॥”
इत्युक्त्वा प्रथमायां व्रतं द्वितीयायां सरस्वती-
पूजा तृतीयायां आहुतस्नाना चतुर्थ्यामुक्तम् ।

“कार्तिके शुक्लपक्षे द्वितीयायां युधिष्ठिरः ।
यमो यमुनया पूर्वं भोजितः खड्गैश्चैतः ॥
अतो यमद्वितीयेयं चित्तु लोकेषु विमुक्ता ।
यस्यां निजयुद्धे विप्रः न भोक्तव्यं ततो नरैः ॥
खड्गेन भगिनीहस्तात् भोक्तव्यं पुष्टिर्बर्हणम् ।
दानं च प्रदेयानि भगिनीयो विधानतः ॥
स्वर्णानुहारवस्त्रपूजासंस्कारभोजनैः ।
सर्वं भगिन्यः संपूज्या अभावे प्रतिपन्नकाः ॥
प्रतिपन्ना माताभगिन्य इति हेमाद्रिः ।
पिण्डबभगिनीहस्तात् प्रथमायां युधिष्ठिरः ।
मातुलस्य सुताहस्तात् द्वितीयायां तथा रुपः ॥
प्रितुल्लेभतुः खसुः कन्ये तृतीयायां तथोः करात् ।
चतुर्थ्यां सङ्गजायाश्च भगिन्या हस्ततः परम् ।
सर्वान् भगिनीहस्तात् भोक्तव्यं नलवर्हणम् ॥

यस्यां तिथौ यमुनया यमराजदेवः ।
सम्भोजितः प्रतिपन्नसखसौहृदेन ।
तस्यां खसुः करवनादिह यो भुनक्ति
प्राप्नोति रत्नसुखधान्यमनुत्तमं चः ॥
गौड्याम् ।

यमस्य चित्रगुप्तस्य यमदूताश्च पूजयेत् ।
आवर्षेणाथ प्रदातव्यो यमाय सङ्गहृदयेः ।
मन्त्रस्तु ।

एकैहि मार्गञ्ज ! पाशहस्त !

यमान्तालोकाधराभरेणः ।

भाटद्वितीयायामुक्तदेवपूजा

यथाय चार्थे भगवन्मन्त्रे ।

भातस्यवातुजाताहं भुङ्क्षु भक्तमिहं शुभम् ।
प्रीतये यमराजस्य यमुनाया विशेवतः ॥”
ज्येष्ठपञ्चावतेति वदेदिति स्मार्तः । इत्यन-
दानमिहप्याहुः । ब्रह्माहपुराणेऽपि ।

“या तु भोजयते गारी भातरं युष्मके तिथौ ।
अर्चयेन्नापि ताम्बूलेन वा वेधयमाप्नुयात् ॥
आतुरायुःस्यो रात्रिम् न भवेत्तज्ज कहिंचित् ॥”

इति निर्णयविम्वौ २ परिच्छेदः ॥

भाटपञ्चमी, ज्यौ, (आतापतिर्यस्या इति आतुः पञ्चमीति
वा । अत्रेभ्यो ङीप् । इति ङीप् । ततः + “निर्ण-
यपञ्चादियुः” इति नान्तादेशः ।) भाटजाया ।
इति शब्दरत्नावली ।

भामकः

भाटपुत्रः, पुं, ज्यौ, (आतुः पुत्रः ।) भाटजः । इति
शब्दरत्नावली । भाटपौ इति भाषा ।

भाटभगिनी, ज्यौ, (आता च भगिनी च । इति
इतरेतरङ्गसमासः ।) भातरौ । द्विवचना-
न्तोऽयम् । इत्यमरः । २ । ६ । ३६ ॥

भाटवः, पुं, (आतुरपत्यमिति । “आतुर्येच ।”
४ । १ । १४४ । इति यत् ।) भाटपुत्रः । (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ८ । २८४२ ।

“जयराजायुजं राज्ञा यशोराजं निवेशितम् ।
तन्मतेनावचस्कन्द भाटयं राजकाभिधः ॥”

भाट + “यन् सपत्ने ।” ४ । १ । १४५ । इति
यन् ।) शत्रुः । इति हेमचन्द्रः । (यथा,
भागवते । ५ । ११ । १७ ।

“भाटजमेतं तमदध्वीर्य-

सुपेययाध्वितमप्रमत्तः ॥”

“तस्मात् भाटयम् शत्रुम् ।” इति तट्टीकायां
स्वामी ।)

भाटवशुरः, पुं, (पञ्चम्येष्टभाता वशुर इव पूज्य-
त्वात् ।) पतिव्येष्टभाता । भाशुर इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वशुरकः २ । इति शब्दरत्ना-
वली । (आतुः वशुरः ।) आतुःपत्न्याः पितृ च ॥

भाटवीर्यः, पुं, (आतुरपत्यं पुमानिति । भाट +
“आतुर्येच ।” ४ । १ । १४४ । इत्यत्र “चकारा-
च्छ्र” इति काशिकोक्तेः छः ।) भाटपुत्रः ।
इत्यमरः । २ । ६ । ३६ ॥ भाटसंज्ञान्वितः, त्रि ।

भान्तः, त्रि, अमण्युक्तः । भान्तिविशेषः ।
(अतीन्द्रियमिन्द्रियं भान्तानामधिष्ठाने ॥” इति
सांख्यसूत्रम् । २ । २३ ॥)

अमधातोः कर्त्तरि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः । अमखे,
ज्यौ । यथा, वाभटपशुपतिभ्यां व्याख्यातम् ।
“भान्तं देशमनेकदुर्गविधमं प्राप्तं न किञ्चित्
फलम् ॥”

भान्तः, पुं, (अम् + कर्त्तरि क्तः । “अनुनासिक-
स्थितिः । ६ । ४ । १५ । इति दीर्घः ।) राज-
भूशूरः । मत्तहस्तो । इति राजनिर्घण्टः ॥

भान्तिः, ज्यौ, (अम् + क्तम् । “अनुनासिकस्य
किञ्चनलोः कृत्ति । ६ । ४ । १५ । इति दीर्घः ।)
अमः । इत्यमरः । २ । ५ । ४४ ॥

(“युक्तिहीनप्रकाशत्वाद् भान्तोर्नृत्तिः कथयन् ।
यदि स्थानस्य किञ्चिद्भान्तिरेव न विधायितम् ॥”
इति तात्पर्याः ।)

या तु नराणां बहुमासे जायते । यथा,—
“शास्त्राधिके तु सर्वप्राप्ति भान्तिः संजायते यतः ।
आजायरात्रि दृष्टानि पञ्चाङ्गान्यतः पुरा ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अमण्युक्तः । इति मेदिनी । अमण्युक्तिः । इति
विश्वः ॥

भान्तिहरः, पुं, (भान्तिं हरतीति । हृ + कर्त्तरि
पचाद्यच् ।) मन्त्री । इति शब्दमाणा । अम-
नाशके, त्रि ॥

भामकः, पुं, (आमयति अमं जनयतीति । अम्
+ क्तिच् । “कुत् लघौ ।” ३ । १ । १३१ ।

भामरी

इति कुत् ।) श्रमालः । धूर्तः । सूर्यावर्तः ।
प्रस्तरमेदः । इति मेदिनी । के, १३९ । पुष्पक
पातर इति भाषा । अमजनके, त्रि ॥

भामरं, ज्यौ, (अमरैः कृतं सम्भृतमिति । अमर
+ “सुदाभमरवटरपादपादच् ।” ४ । १ । १३६ ।

इति अण् ।) मधु । इति मेदिनी । रे, १६९ ।
तत्तु अमरजमधु । तस्य गुणाः । पिच्छलत्वम् ।
रूचत्वम् । मधुरत्वम् । सुखजायनाश्रित्यच ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
पैच्छित्यात् खादु भूयत्वात् भामरं गुरु

कौर्मितम् ॥

इति राजवल्लभः ।

अन्यथा ।
“किञ्चित् स्रष्टोः प्रसिद्धिभ्यः षट्पदेभ्योऽलिभि-
श्चितम् ।

निर्मलं स्फटिकाभं यत्तन्मधु भामरं स्मृतम् ॥
भामरं रक्तपित्तं स्रज्जवाप्यकरं गुरु ।

खादुपाकमभिष्यन्दि विशेषात् पिच्छलं
हिमम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

वृत्तविशेषः । तत्पर्यायः । रासः २ मण्डल-
वृत्तम् ३ हस्तोत्तमम् ४ । इति शब्दमाणा ॥

अमरसम्बन्धिनि त्रि । यथा,—
“तदाहं भामरं रूपं क्लृप्तं खल्विषट्पदम् ॥”

इति देवीमाहात्म्यम् ॥

(यथा च हारीते प्रथमे स्थाने एकादशेऽध्याये ।
मन्त्रार्थे लक्षणं गुणाश्च ।

“श्रीतं कथायं मधुरं लघु स्थातु

सन्दीपनं लेखनमेव शक्तम् ।

संप्रोधनन्तु व्रणप्रोधनञ्च

संरोपणं हृद्यतमञ्च वक्ष्यम् ॥

चिदोषनाशं कुरुते च पुष्टिं

कासे चये वा चतजे च हृदी ।

हिक्काभमे शोषसपीनसानां

रक्तप्रमेहे च तथातिसारे ॥

रक्तातिसारे च सरक्तपित्ते

हृत्सोदहत् पात्रेगदरपि शक्तम् ।

नेत्रामये वा ग्रहबीगदे वा

विषे प्रशक्तं अमरैश्चितं यत् ॥

भामरं सघनं जायं भूयिष्ठं मधुरञ्च यत् ।
रूपं विशेषतो ज्ञेयं श्रीतलं लघुलेखनम् ॥”)

भामरः, पुं, (आमयति लौहमिति । भामि +
“अस्मिकमभिमिदेवीति ।” उणा० ३ । १३२ ।

इति अरः । बाहुलकात् दीर्घश्च ।) प्रस्तरमेदः ।
मेदिनी । रे, १६९ । पुष्पक पातर इति भाषा ॥

(अपस्माररोगः । इति भामरी त्रि । यथा,
मनौ । ३ । १६९ । [संज्ञा ।]

“भामरी गङ्गाभाषी च चित्रप्रयो पिशुन-
“भामरी अपस्मारो ।” इति तद्वार्थं मेधा-
तिथिः ॥)

भामरी, ज्यौ, (अमरस्यायं भामरी अमरवद्-
वर्गः । सोऽस्या अस्तीति । अर्थं व्याटप ।